

TENIM MÉS MOTIUS QUE MAI

Cada Onze de Setembre, centenars de milers de persones sortim al carrer perquè no acceptem ser una colònia. Perquè és humiliant i indigne continuar encadenats a un estat que ens odia, ens espolia i ens vol desapareguts com a poble. I aquest 11-S, més que mai, tenim més motius, més raons i més urgència que mai per lluitar per la independència i per fer efectiva la República Catalana.

I avui tenim encara més motius que mai per desfer-nos-en:

- **Per combatre la desnacionalització** provocada per un Estat espanyol que des de sempre ha atacat la nostra cultura i la nostra llengua, en un desig inusitat d'assimilar-nos i acabar amb la nostra identitat com a poble. L'Estat espanyol ha construït una maquinària legal, mediàtica i judicial per esborrar-nos com a nació. Ara no ho fan amb bales, ho fan amb lleis, sentències, informes i una catalanofòbia impune.
- **Per garantir el futur de la nostra llengua**, sotmesa a una minorització creixent, resultat d'una asfíxia premeditada. El català és marginat a les aules, ignorat als mitjans i expulsat de les xarxes socials i del món digital. Perquè al segle XXI només sobreviuran les nacions i llengües que tinguin un estat que les defensi.
- **Per lluitar contra l'espoli fiscal de 22.000 milions d'euros anuals.** Aquest espoli gegantí és la causa comuna de la crisi de l'habitatge, del caos de Rodalies, de la degradació de l'ensenyament i de la sanitat pública, de les ajudes a la dependència... i més, i més, i més.

Amb aquests diners podríem tenir un sistema públic de salut exemplar, un parc d'habitatge social com el dels països avançats, una xarxa ferroviària moderna i escoles amb condicions dignes. Però no: tenim urgències col·lapsades, mestres desbordades i milers de famílies atrapades en lloguers impagables.

Hem de **fugir d'un estat de matriu franquista**, colpista, que no respecta ni les seves pròpies lleis, sotmet les nostres grans empreses, ens espia, ens apallissa, anorrea la nostra cultura, impossibilita la integració dels nouvinguts, utilitza la difamació per alterar els nostres resultats electorals i potencia la catalanofòbia.

L'última mostra? El Tribunal Suprem espanyol, que prefereix destruir les pintures romàniques de Sixena abans que permetre que el museu romànic més important del món, el MNAC, les exposi amb dignitat. Ens volen humiliats. Ens volen resignats. Però no ho estem.

L'independentisme és la força majoritària del país però els dirigents polítics han desobeït el mandat popular. Han renunciat, han abaixat el cap i han escollit la via de la submissió en lloc de la confrontació democràtica. Han canviat la voluntat del poble per cadires, per sous, per quotes de poder fins i tot acceptant pactes amb el 155. Així, des del 2018, tots els partits han alimentat una "ruta de la normalització" estèril i enganyosa, basada en taules buides, promeses falses i pactes sense compliment real.

Tanquen els ulls mentre continua la repressió, l'espoli i la catalanofòbia. L'amnistia és un frau. El català a Europa és fum. El traspàs de rodalies, una broma. I el finançament "singular" és una burla disfressada de concessió.

La independència és urgent!

Tenim més motius que mai per tornar al carrer i recuperar el fil de la lluita. La mobilització sostinguda, l'acció directa noviolenta i la desobediència civil són les eines legítimes i imprescindibles d'un poble que no vol ser esclau.

TENIM MÉS MOTIUS QUE MAI

Ja ho vam demostrar el Primer d'Octubre, amb les escoles obertes i els cossos defensant les urnes. Però no n'hi ha prou amb recordar-ho, cal recuperar aquella força i multiplicar-la. Cal aturar desnonaments, ocupar infraestructures, bloquejar institucions que no ens representen, desobeir lleis injustes, defensar la llengua a les aules i al carrer, i construir espais de sobirania des de baix.

Tenim més motius que mai per organitzar-nos de forma valenta i decidida, perquè no hi haurà independència sense confrontació. I perquè només un poble mobilitzat, alçat i desobedient pot forçar l'Estat a agenollar-se davant la voluntat col·lectiva.

Tenim més motius que mai per tornar a la lluita. Per sortir en massa a ocupar les institucions. Per impulsar la desobediència civil organitzada. Per aconseguir la ruptura política, institucional i social amb Espanya.

Tenim més motius que mai per preparar un nou embat, més fort, més valent i més definitiu que el de 2017. La independència no és una opció, és una necessitat. És urgent!

Tenim més motius que mai per teixir una estratègia independentista enfront de l'Estat espanyol.

Tenim més motius que mai per recuperar una majoria independentista al Parlament determinada a fer efectiva la independència.

Tenim més motius que mai per reprendre la marxa guanyadora de les mobilitzacions de masses i de la desobediència civil.

Tenim més motius que mai per sortir al carrer a conquerir i defensar la independència.

Visca Catalunya Lliure!

